

สารบัญ

บทนำ 15

บทที่

1

สู้กับคนโง่ไป ก็เสียเวลาชีวิตเปล่า ๆ

คนเรามักสิ้นเปลืองเวลาชีวิต
ไปกับการต่อสู้กับคนอื่น 25

ลักษณะของคนที่มีกต่อสู้
อย่างเปล่าประโยชน์ 29

รักความถูกต้อง / มีความมั่นใจในตัวเองสูง /
มีความรับผิดชอบสูง / หยิ่งในศักดิ์ศรี /
ชอบยุ่งเรื่องชาวบ้าน

วิธีการละทิ้งศักดิ์ศรี ที่เป็นภาระและไร้ประโยชน์	38
ลักษณะของคนที่จะ “กลายเป็นคนไม่ได้เรื่อง” / จงพิจารณา “ตัวเราตามความเป็นจริง” อย่างสุขุม	

อย่าสร้างความเสียหายเพิ่ม ด้วยการยึดติดกับเรื่องในอดีต	44
จงตัดขาดจากสิ่งที่ทำให้ต้นทุนจม / จงคำนึงถึงต้นทุนด้านเวลา	

บทที่ 2 | กลยุทธ์การสื่อสาร สำหรับคนขี้ลาด

ความแข็งแกร่งของจิตใจที่ขี้ลาด	51
เสริมทำเป็นถูกคนที่เรา ไม่ชอบหน้าเล่นวาน	54
ผลประโยชน์สำคัญกว่าหน้าตา	58
อย่าคิดว่า “การอวดดีหมายถึงแข็งแกร่ง”	60
คนที่สามารถอดทนไม่สู้กับคนไม่ได้คือผู้ชนะ	63

วิธีผ่อนคลายนกสะท๊ไม่ยอมหายไปสักที	67
เริ่มจากการค้นหาแรงจูงใจของอีกฝ่าย / อย่าตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ ในทันที	
หากโมโหขึ้นมาก็ให้	
ถอดวิญญูณออกจากร่า	72
ในการทำงานไม่จำเป็น	
ต้องมองว่าใครคือศัตรู	75
ตอนที่บรรยากาศระอัคระอ่วน	
ยั้งต้องพยายามชวนคุย	77
ต่อสู้กับคนที่ม่ค่าพอก่านี้	82
ถึงอย่างนั้นก็ต้องลองสู้กับคนไม่ดูสักครั้ง!	87

บทที่

3

กลยุทธ์ “ล่อลวง”

ที่ช่วยดึงคนอื่นมาเป็นพวก

ทักษะที่สำคัญที่สุดในชีวิต	93
คนหัวดีของจริงคือคนแบบไหน / สาเหตุที่พวกหัวกะทิตกม้าตาย	

เทคนิคเล็ก ๆ ที่ช่วยในการอ่านใจคน	99
เทคนิคจูงใจคนอื่นให้ทำอย่างที่ต้องการ	104
ความรู้สึกล้ำค่ามากกว่าเหตุผล / ให้ความเคารพไม่ว่าอีกฝ่ายจะเป็นคนแบบไหน	
ทำไมคนที่ประสบความสำเร็จ ถึงมักเป็นคนอ่อนน้อมถ่อมตน	109
ถึงจะไม่ได้กลุ่มอยู่ก็จงทำหน้าที่กลุ่ม	113
คนที่นิ่งได้จนถึงที่สุดคือผู้ชนะ	118
จะตีจะร้ายก็นิ่งเอาไว้ / “ความอิจฉาของผู้ชาย” คือศัตรูที่ร้ายกาจที่สุด	
เหตุผลที่ทำให้คนที่ทำยอดขายไม่ได้ตลอด 2 ปี อย่างผมขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่งของบริษัทได้	124
ตัวเลขคือตัวตน / ข้อเสียของการคิดถึงแต่ตัวเอง	
มองโลกในแง่ดีเสมอ	131
ปณิธานคือสิ่งที่ขับเคลื่อนมนุษย์ / ที่มาของความเชื่อมั่นอันยิ่งใหญ่	
หัด “มองโลก” แบบซีนิก	136
“ความยิ่งใหญ่” ของการไม่ทำตัวเป็น คนใหญ่คนโตทั้งที่เป็นคนใหญ่คนโต	141

บทที่
4

ความเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิด ระหว่างอำนาจ และการประเมินคุณค่า

- เพราะเหตุใดคุณถึงไม่อยู่ในสายตาของหัวหน้า 147
- คนที่ได้รับการประเมินผลงานที่ดี
และคนที่ได้รับการประเมินผลงานที่ไม่ดี 152
- ทำไมถึงมีแต่เขาที่ได้เลื่อนขั้น /
จงทำตัวให้เป็นที่รักในเวลาที่ไม่ดีกอล์ฟ
หรือร้องคาราโอเกะ
- วิธีอดทนที่ถูกต้องเมื่อเจอกับ
การโยกย้ายงานที่ไม่เป็นดั่งหวัง 158
- กลยุทธ์ในการควบคุมความคาดหวัง /
การทำตัวหมดอาลัยตายอยาก
ทำให้สิ้นเปลืองเวลาชีวิตมากที่สุด
- วิธีเปลี่ยนการประชุมที่เปล่าประโยชน์
ให้เป็นการประชุมที่มีประสิทธิภาพ 164
- การประชุมสภาที่เปล่าประโยชน์ /
เคล็ดลับที่ทำให้เราไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมการประชุม
- คนญี่ปุ่นไม่ถนัดในการทะเลาะเบาะแว้ง 173
- ทำไมคนญี่ปุ่นถึงไม่ใช่ชื่อจริงในการเขียนรีวิว
ใน Amazon / สังคมที่สามารถแสดงความคิดเห็น
โต้แย้งได้อย่างอิสระ

บริษัทญี่ปุ่นชอบการต่อสู้แย่งชิงอำนาจกันจริงหรือ	178
อำนาจทางการเมืองเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการทำธุรกิจ / สิ่งที่มักพบได้บ่อยในองค์กรที่มี “ผู้นำแบบประชาธิปไตย”	
การพิ้วพาอำนาจเป็นเรื่องสกปรกหรือไม่	183
การไม่ยุ่งเกี่ยวกับอำนาจนั้นเป็นเรื่องดีแต่ก็เสียเปรียบ / จงใช้ “พลังขององค์กร” ในการทำเป้าหมายให้เป็นจริง	
เว็บบล็อกของผู้ที่มีอำนาจในมือ	187
เมื่อหลุดเข้าไปอยู่ในวังวนของการต่อสู้แย่งชิงอำนาจ / ติดตามสถานการณ์อยู่เสมอ	
วิธีทำให้งานสร้างสรรค์มีความหมาย	192
คำแนะนำสำหรับคนที่รู้สึกอึดอัดใจกับที่ทำงาน อันน่าหงุดหงิด	196

บทที่ 5 | อย่าไปสนใจ 5 สายตาของคนอื่น

คุณควรเป็นตัวเอกในชีวิตของตัวเอง	201
คุณกำลังปล่อยให้คนอื่นมาเป็นตัวเอกในชีวิตของคุณ อยู่หรือเปล่า / เรื่องที่รู้สึกเสียใจต่อนักก่อนตาย	
ความอยากเป็นที่รักของผู้คน	208

จงใช้การเปรียบเทียบให้เป็นประโยชน์ต่อตัวเอง!	211
กลยุทธ์ในการเกลี้ยกล่อมให้คนที่ไม่ลงรอยกับ ยอมประนีประนอม	215
เริ่มต้นจากการแสดงความเห็นชอบในเรื่อง เล็ก ๆ น้อย ๆ / วิธีปรับปรุงความสัมพันธ์อย่างรวดเร็ว	
ในการนำเสนอให้ผ่านฉลุย “ความมุ่งมั่น” สำคัญกว่าเทคนิค	223
เคล็ดลับการสวมสุกที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจ	227
วิธีเรียกความเชื่อมั่นในตัวเอง กลับคืนมาในเวลาที่ย่ำแย่	229
อย่าแค้นเคืองคนอื่น	232

un
ส่งท้าย

จงสู้กับตัวเอง แทนที่จะสู้กับคนโง่!

หากมีเวลาเล่นอินเทอร์เน็ต ก็จงใช้เวลาเผชิญหน้ากับตัวเอง	239
เหตุผลที่คนประสบความสำเร็จไม่เล่นโซเชียลมีเดีย / จงตำตัวเองให้แรงแล้วชมตัวเองให้แรงด้วย	

จงกระโจนเข้าไปอยู่ในสภาพแวดล้อม ที่เต็มไปด้วยคนแก่!	244
ความพึงพอใจในชีวิตของตัวเองสำคัญที่สุด	249
จะอยู่อย่างไรเมื่อชีวิตเต็มไปด้วยความเสี่ยง จงเตรียมการให้พร้อมและเชื่อมั่นในอนาคต / คิดเสียว่าวิกฤติเป็นโอกาส	254
สิ่งที่ผมทำเพื่อจะได้ใช้ชีวิต อันมีจำกัดให้เกิดประโยชน์	260
มิตรสหายที่จากไประหว่างทาง / จงให้ความสำคัญกับ สภาพร่างกาย / กิจวัตรที่ทำให้ชีวิตสมบูรณ์พูนสุข อย่างน่าอัศจรรย์	
“เป้าหมาย” ของคุณคืออะไร	268
ปัจฉิมบท	275
ประวัติผู้เขียน	281

ผมอยากให้คุณลองถามตัวเองดูว่า

เคยเสียเวลาอย่างเปล่าประโยชน์ไปกับการโกรธ
และการกลัวหรือไม่

มีวแต่พะวงกับสายตาของคนอื่นบ้างไหม

และได้ทุ่มเทพลังทั้งหมดให้กับสิ่งที่ควรทำจริง ๆ
แล้วหรือยัง

บทนำ

สิ่งที่ผมอยากถ่ายทอดในหนังสือเล่มนี้คือกลยุทธ์การบริหารที่ว่า “จงอย่าใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างสิ้นเปลือง” ครับ

เวลาและพลังงานเป็นทรัพยากรอันจำกัดที่ช่วยให้เราโลดแล่นไปกับชีวิตที่มีเพียงครั้งเดียวได้อย่างราบรื่น ผมจึงไม่อยากให้คุณผลาญมันไปกับเรื่องไร้ประโยชน์อย่างการ “สู้กับคนโง่” สำหรับเหล่าคนที่เผลอไปสู้กับคนโง่อย่างเปล่าประโยชน์จนจิตใจบอบช้ำเพราะความไร้เดียงสาและอ่อนหัด ผมอยากให้คุณเลิกสิ้นเปลืองเวลาและพลังงานไปกับการกระทำที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใด ๆ แล้วเปลี่ยนไปใช้เวลาและพลังงานในการทำให้ชีวิตที่แสนสำคัญของตัวเองรุ่งโรจน์แทน

ด้วยเหตุนี้ ผมจึงเขียน “คู่มือหลีกเลี่ยงการต่อสู้” เล่มนี้ขึ้นมา ผมกล้ากล่าวอย่างภูมิใจว่าหนังสือเล่มนี้เปรียบเหมือนฉบับปรับปรุงของ “ตำราพิชัยสงครามซุนวู” ที่ผม

ถือว่าเป็นคู่มือหลักเสี่ยงการต่อสู้ที่ดีที่สุดในโลก โดยผมปรับปรุงเนื้อหาจากเมื่อ 2,500 ปีก่อนให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสังคมปัจจุบันมากยิ่งขึ้น วรรณทองในตำราพิชัยสงครามซุนวูคือ “การรบร้อยครั้งชนะร้อยครั้งมิใช่วิธีที่ประเสริฐสุด แต่การสงบเข้าศึกได้โดยไม่ต้องรบต่างหากจึงจะประเสริฐสุด” แต่ในหนังสือเล่มนี้ผมจะอธิบายเพิ่มเติมด้วยว่า “ไม่ใช่แค่สงบเข้าศึกโดยไม่ต้องรบ แต่ยังต้องใช้พลังอย่างคุ้มค่าโดยนำมาใช้ในการทำเป้าหมายของตัวเองให้สำเร็จด้วย”

สิ่งนี้ก็คือกลยุทธ์การบริหารที่ว่า “จงอย่าใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดอย่างสิ้นเปลือง” นั่นเอง สาเหตุที่เหล่านักธุรกิจทั่วโลกยังคงนิยมอ่าน “ตำราพิชัยสงครามซุนวู” ก็เพราะมีการสอดแทรกกลยุทธ์การบริหารนี้ไว้ให้แหละครับ

คุณคงพอจะนึกภาพ “คนโง่” ออกใช่ไหม คนโง่ก็คือคนที่ชอบถ่วงถ่วงช้าๆ คุณอย่างไรเหตุผลนั่นเอง เวลาประชุมพวกเขา มักจะได้แย้งเฉพาะความเห็นของคุณ ทั้งที่เป็นเพื่อนร่วมทีมกันแต่กลับแสดงท่าที่เป็นปฏิปักษ์หรือไม่ยอมให้ความร่วมมือ และแม้จะเห็นได้ชัดเจนว่าคุณแสดงความคิดเห็นที่ถูกต้อง แต่พวกเขา ก็จะพยายามใช้อำนาจจามลัมล้างความถูกต้องของมัน...

เวลาที่เจอเหตุการณ์แบบนั้น คุณเคยเจ็บใจจนไม่เป็น
อันทำงานบ้างหรือเปล่า

เคยกลัดกลุ้มบ้างไหมว่าทำไมอีกฝ่ายถึงเอาแต่เล่นงาน
คุณ

และเคยแค้นเคืองถึงขนาดกลับมาบ้านแล้วก็ยังไม่อาจ
ระงับโทสะได้บ้างไหม

ถึงคุณจะเคยมีประสบการณ์ทำนองนี้ แต่ผมหวังว่า
คุณจะไม่หลงผิดโดยคิดว่า “จะเล่นงานอีกฝ่ายกลับ”
นะครับ

เพราะแท้จริงแล้วสิ่งที่อันตรายที่สุดก็คือความคิด
เช่นนั้นของคุณ

ไม่ว่าจะเป็นวลียอดฮิต “เอาคืนเป็นเท่าตัว” ที่
แพร่หลายในญี่ปุ่นเมื่อปี 2013 หรือคำว่า “แก้แค้น”
ที่กลายเป็นคำฮิตเพราะนักกีฬาเบสบอลที่ชื่อมัดสึซากะ
ไดสุเกะ พุดคำนี้ตอนที่เพิ่งได้เป็นนักกีฬาเบสบอลมืออาชีพ
ก็ตาม สิ่งเหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าวัฒนธรรมการล้างแค้นเป็น
สิ่งที่อยู่คู่กับประเทศญี่ปุ่น ตัวผมเองก็เป็นคนญี่ปุ่นเต็มตัว
จึงมีความรู้สึกร่วมกับการล้างแค้นเช่นกัน

แต่ในขณะเดียวกันผมก็คิดว่า “การที่ญี่ปุ่นยอมรับ
คำหรือวลีเหล่านี้เป็นเรื่องที่อันตรายมาก” เพราะการโมโห
แค้นเคือง และการแก้แค้นล้วนเป็นการกระทำเชิงลบที่

เปล่าประโยชน์ การมัวแต่ใส่ใจกับสิ่งที่จบไปแล้วรังแต่จะ
ทำให้เราติดอยู่ในวงจรอุบาทว์

แม้การมีสำนึกในเรื่องความรับผิดชอบหรือความ
ยุติธรรมว่าต้องไม่ให้อภัยคนโง่นั้นจะเป็นเรื่องดี แต่ในอีก
แง่หนึ่งก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ไร้เดียงสาครับ

สิ่งที่อยู่เบื้องหลังสำนึกในเรื่องความรับผิดชอบหรือ
ความยุติธรรมเช่นนี้ก็คือ รายการโทรทัศน์และการศึกษาของ
ญี่ปุ่นที่เผยแพร่แนวคิดอันไร้เดียงสาว่าคนดีต้องได้รับการ
ส่งเสริมและคนชั่วต้องถูกกำราบ ซึ่งทำให้เราเชื่อว่า
“สุดท้ายแล้วผู้ผดุงความยุติธรรมจะมาช่วยเรา และคนชั่วจะ
ถูกละเลย” น่าเศร้าที่ไม่ค่อยมีเหตุการณ์ทำนองว่าคนชั่ว
ถูกละเลยสักเท่าไร เพราะในความเป็นจริงชีวิตคนเรา
ไม่ได้ขึ้นอยู่กับความดีและความชั่ว

บางคนยิ่งทำชั่วมากเท่าไรก็ยิ่งก้าวหน้า นั่นแสดง
ว่าแนวคิดที่ว่าคนดีต้องได้รับการส่งเสริมและคนชั่วต้องถูก
กำราบสวนทางกับหลักความจริง เท่าที่ผมรู้คนที่ประสบความสำเร็จจะยึดถือหลักความจริง ไม่ใช่ความผิดชอบชั่วดี
จริงอยู่ว่าเราควรรู้จักแยกแยะดีชั่ว แต่ถ้าอยากมีชีวิตที่ดีก็
ต้องไม่ยึดติดกับเรื่องความผิดชอบชั่วดี พุดง่าย ๆ ว่าต้อง
ไม่เชื่อมั่นว่าคนดีต้องได้รับการส่งเสริมและคนชั่วต้องถูก
กำราบ สิ่งที่เราควรยึดถือคือ “หลักความจริง” ต่างหาก

ซึ่งผมคิดว่าหลักความจริงอย่างหนึ่งคือ เราต้องไม่คาดหวังว่าจะมีผู้ผดุงความยุติธรรมมากำราบคนชั่วให้เรา

คุณจะมีวแต่สนใจอดีตอันน่าแค้นเคืองจนทำให้ต้องสังเวชนาคตของตัวเอง หรือจะยึดถือหลักความจริงที่ทำให้คุณประสบความสำเร็จดีละ ทั้งที่แค่มิยึดติดกับอดีตและคิดว่ามันเป็นเรื่องที่จบไปแล้วก็จะทำให้ผลในใจดีขึ้น แต่หลายคนกลับเลือกที่จะทุ่มเทเวลาและพลังงานไปกับการชำระความแค้นในอดีตเสียอย่างนั้น

น่าเศร้าที่คนโง่ก้าวหน้าได้ง่ายดายในสังคมชั่วอิจฉาอย่างประเทศญี่ปุ่น เพราะคนที่มีความสามารถมักมีโอกาสสูงที่จะถูกคนโง่ถ่วงแข้งถ่วงขาแล้วเหยียบย่ำให้จมดิน ผมเห็นตัวอย่างทำนองนี้มากมายในแวดวงการเมืองและแวดวงธุรกิจ คนโง่จะสนับสนุนคนโง่ด้วยกันเองเท่านั้นแหละครับ

เราจะเห็นได้ว่าในหมู่ผู้มีอำนาจนั้นมีคนโง่อยู่เยอะทีเดียว ดังนั้น คนโง่จึงถือเป็นศัตรูตัวฉกาจ การที่เราล้างแค้นเพื่อความสะใจโดยแลกกับการมีศัตรูโง่ ๆ เพิ่มขึ้นนั้นเป็นเรื่องที่ไม่คุ้มค่าเอาเสียเลย ผมไม่อยากจะให้คุณสิ้นเปลืองเวลาชีวิตอันมีค่าไปกับเรื่องพรรค์นั้นครับ

ในสังคมญี่ปุ่นเราไม่สามารถโต้แย้งด้วยใจที่สงบเยือกเย็นได้ และมักพุ่งเป้าโจมตีที่ตัวบุคคลซึ่งไม่เกี่ยวกับเรื่องงาน ส่งผลให้เราต้องสูญเสียสิ่งต่าง ๆ อย่างเช่นเวลาและพลังงานไปมากมาย คนที่ประสบความสำเร็จจะไม่ต่อสู้

อย่างเปล่าประโยชน์ อีกทั้งจะเลือกคู่ต่อสู้และเวลาต่อสู้ที่เหมาะสมด้วย กล่าวได้ว่าพวกเขาประสบความสำเร็จก็เพราะเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงควมไร้ประโยชน์ของการสู้กับคนโง่ นั่นเอง

คนที่คุณควรจะต้องสู้ด้วยคือ “ตัวคุณที่เอาแต่คิดวนเวียนอยู่เรื่องเดิม” และ “ตัวคุณที่กำลังโมโห” ต่างหาก กล่าวได้ว่าประเด็นสำคัญเรื่องแรกที่จะช่วยให้คุณไม่ต้องเหนื่อยล้ากับคนโง่ก็คือการให้ความสนใจกับตัวเองมากขึ้น

คนที่ป่วนมักให้ความสนใจคนอื่นมากเกินไป แต่การคอยจับตาดูคนอื่นจะทำให้เราไม่เหลือเวลามาพิจารณาตัวเองแทนที่จะทำแบบนั้น มาคิดทบทวนดูว่าสิ่งที่เราอยากทำจริง ๆ คืออะไร และอะไรที่จำเป็นต่อการทำสิ่งนั้น จากนั้นไปคุณควรพุ่งความสนใจไปยังประเด็นเหล่านี้ เพราะถ้าคุณหาคำตอบได้แล้ว คุณก็จะรู้ว่าไม่มีเวลาว่างไปสนใจคนอื่นแล้ว

สิ่งที่ควรต่อสู้ด้วยมีเพียงตัวคุณเองที่คิดจะ “สู้กับคนโง่” เท่านั้น การที่ผมพูดแบบนี้ได้ก็เพราะในอดีตผมเคยเป็นคนโง่ขั้นสุดยอดที่สิ้นเปลืองเวลาและพลังงานไปต่อสู้กับเหล่าคนโง่มาก่อน

วิถีชีวิตแบบไม่สู้กับคนโง่นี้แหละที่จะทำให้คุณสามารถใช้ชีวิตในแบบของตัวเอง และช่วยให้คุณเข้าใจ

เป้าหมายของตัวเองมากขึ้น ในการทำให้ชีวิตรุ่งเรืองยิ่ง ๆ
ขึ้นไป คุณต้องไม่ผลาญเวลาไปกับการสู้กับคนโง่และไม่ต้อง
ใส่ใจพวกเขา หากคุณต่อสู้อย่างไรประโยชน์ สุดท้ายคุณ
ก็จะกลายเป็นคนโง่เง่าที่ไม่รู้จักให้ความสำคัญกับชีวิตของ
ตัวเอง

เอาละ เลิกต่อสู้อย่างเปล่าประโยชน์ แล้วมุ่งสู่หนทาง
ที่ทำให้ชีวิตมีความสุขกันดีกว่าครับ!

สู้กับคนโง่ไป
ก็เสียเวลา
ชีวิตเปล่า ๆ

คนเรามักสิ้นเปลืองเวลาชีวิต ไปกับการต่อสู้กับคนอื่น

คนโง่ในที่นี้หมายถึงคนแบบไหน ถ้าให้อธิบายแบบสั้น ๆ ก็คือมนุษย์ที่ไม่มีค่าพอให้เราไปต่อสู้ด้วยหรือกังวลใจนั่นเอง พวกเขาเป็นคนไร้แก่นสารที่รบกวนรบกวนตาคุณ บางเวลาก็เป็นตัวปัญหาที่เข้ามาถ่วงแข้งถ่วงขาคุณโดยไม่มีเหตุผล และบางครั้งก็หาเรื่องคุณเพื่อยกระดับคุณค่าของตัวเอง

ลักษณะเด่นอย่างแรกของคนโง่ที่จะเข้ามาโจมตีคุณอย่างไม่หยุดหย่อนคือมีเวลาว่างครับ ส่วนลักษณะเด่นสำคัญอีกอย่างที่คุณควรรู้ไว้ก็คือ คนโง่จะสนใจในตัวคุณอย่างมาก กล่าวได้ว่าการที่เขาพูดหรือทำเรื่องแย ๆ กับคุณก็เพราะต้องการให้คุณสนใจเขาบ้างนั่นเอง

อีกฝ่ายอาจจะไม่รู้ตัว แต่ลึก ๆ ในใจแล้วเขาน่าจะชอบคุณ อาจมีบางกรณีที่เขาเกลียดคุณจริง ๆ แต่ในทางจิตวิทยาแล้วความรู้สึกรักและความรู้สึกเกลียดต่างก็เป็นความรู้สึกสนใจที่รุนแรงเหมือนกัน เพราะเกิดจากความรู้สึกสนใจบางสิ่งอย่างมาก ถ้าคุณคิดว่าใครบางคนเป็นคนโง่ก็

แสดงว่าคุณไม่ยอมรับในความสามารถของเขา แต่บางครั้งคนแบบนั้นก็มียุทธศิลป์ต่ออนาคตของคุณ ส่งผลให้คุณจำเป็นต้องใส่ใจเขา นี่คือรูปแบบของคนโง่ที่ผมจะพูดถึงในหนังสือเล่มนี้ครับ

มีความเป็นไปได้สูงทีเดียวที่คุณจะผลอยปล่อย “ออร์่าไม่ชอบ” ใส่คนโง่แบบนั้น ทั้งที่เขาอาจให้ความสนใจในตัวคุณและชอบคุณในระดับจิตใต้สำนึก ถ้าคุณปล่อยออร์่าไม่ชอบใส่เขา ความรู้สึกชอบในใจอีกฝ่ายก็จะแปรเปลี่ยนเป็นความเกลียดชัง และนั่นถือเป็นการจุดชนวนสงคราม

ผมถูกรายล้อมไปด้วยคนโง่ทั้งตอนที่ทำงานในแวดวงธุรกิจและตอนที่เข้าสู่แวดวงการเมือง ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผมมักจะเข้าไปต่อสู้กับคนเหล่านั้นเพราะความอ่อนหัดของตัวเอง

แวดวงการเมืองเต็มไปด้วยความไร้เหตุผล ความเก่งกาจในฐานะนักการเมืองไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขอย่างถูกต้องและยุติธรรมได้ การวางตัวบุคคลและสิทธิในการแสดงความคิดเห็นก็ถูกกำหนดด้วยหลักเกณฑ์ที่ไม่ชัดเจน

เวลาได้ฟังคำพูดของนักการเมืองที่มากออกโทรทัศน์คงมีหลายครั้งที่คุณนึกสงสัยว่าทำไมคนคนนี้ถึงได้รับเลือกเป็น...ไช้ไหมครับ เมื่อผมได้เข้ามาอยู่ในพรรคการเมืองและคณะรัฐบาล ผมก็พบว่ามึนพี่และเพื่อนร่วมงานจำนวน

ไม่น้อยที่ใช้กลอุบายสารพัดอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งหรืออำนาจครับ

เมื่อเข้าสู่แวดวงการเมือง คนหนุ่มวัยสามสิบที่เดิมทีเป็นประชาชนทั่วไปอย่างผมก็รู้สึกปรับตัวไม่ได้กับการที่นักการเมืองคนอื่น ๆ “ไม่เลือกวิธีการ” และรู้สึกไม่ชอบใจอยู่ทุกคืนวัน ความรู้สึกเหล่านี้ทำให้บางครั้งผมไม่สามารถข่มตาหลับได้เลยทีเดียว ผมคิดว่านักการเมืองเป็นอาชีพที่ยอดเยี่ยม แต่พอผมมุ่งมั่นจนได้เป็นนักการเมืองจริง ๆ ผมกลับนึกเสียดใจที่มาเป็นนักการเมือง ความรู้สึกแค้นนี้ทำให้ผมหันไปพึ่งแอลกอฮอล์จนสุขภาพย่ำแย่ ทั้งยังพูดจาวัวร้ายนักการเมืองคนอื่นไปทั่วเพราะความเมา ชื่อเสียงของผมจึงตกต่ำลงยิ่งกว่าเดิม

ระหว่างที่ฟังคำพูดและมองดูการกระทำอันไร้เหตุผลของรุ่นพี่และเพื่อนร่วมงาน ผมก็ยังรู้สึกดูแคลน และบางครั้งผมยังอยากตัดสินโทษพวกเขาด้วย ผมเคยแม้กระทั่งคิดจะเปิดศึกโต้เถียงกับพวกเขาในการประชุมพรรครัฐบาล และตอนที่รับประทานอาหารร่วมกันจนทำให้คนรอบข้างหวาดหวั่นกันมาแล้ว แน่หนอนว่าการต่อสู้แบบซึ่ง ๆ หน้าเช่นนี้ไม่ก่อให้เกิดผลดีและไม่ช่วยให้ผมเติบโตขึ้นเลยแม้แต่น้อย

ตอนนี้เมื่อผมลองใคร่ครวญอย่างใจเย็นก็พบว่าบางทีที่พวกเขาไขว่คว้าหาอำนาจอย่างเอาเป็นเอาตายขนาดนั้น

อาจเป็นเพราะมีเป้าหมายสูงสุดอยู่ในใจ แม้พวกเขาจะไม่
อยากทำ แต่ก็ต้องยอมใช้ทั้งวิธีการที่สะอาดและวิธีการที่
สกปรกเพื่อเป้าหมายของตัวเองก็เป็นได้ แทนที่จะตำหนิ
ติเตียนรุ่นพี่และเพื่อนร่วมงานเหล่านั้น บางทีผมควรจะ
ชื่นชมพวกเขามากกว่า (สรุปคือ มีความเป็นไปได้ว่าคนที่
คุณคิดว่าโง่นั้นแท้จริงแล้วเป็นคนที่ฉลาดเกินใคร แต่คนโง่
ของจริงก็มีอยู่เช่นกัน จึงต้องระวังไว้ด้วย)

ผมรู้สึกว่าคุณที่เคยเกลียดชังคนที่พยายามไขว่คว้า
อำนาจและคิดจะต่อสู้กับพวกเขาช่างอ่อนต่อโลกเสียเหลือเกิน
มานึกย้อนดูแล้วก็รู้สึกผิดหวังในตัวเองจริง ๆ

โชคดียังมีรุ่นพี่คอยปกป้องผมไว้จึงไม่เกิดเรื่องราว
ใหญ่โต และที่โชคดียิ่งกว่านั้นคือ ผมได้รับการสั่งสอนจาก
รุ่นพี่ที่อยู่ในแวดวงการเมืองมายาวนานว่าการสู้กับคนโง่เป็น
เรื่องที่ไร้ประโยชน์ ส่งผลให้ผมตระหนักได้ว่ากำลังสิ้นเปลือง
เวลาและพลังงานไปกับการโมโหหรือโกรธแค้น ทั้งที่
ความจริงควรเอาไปใช้ในการยกระดับความสามารถของ
ตัวเองมากกว่า